

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 176), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań: pana ___ ___ i pana ___ ___, działającego jako reprezentant Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp.k. oraz Calisia Sp. z o.o. Na Polance Sp. k., od decyzji Prezydenta Miasta Poznania nr 1333/2021 z 3.08.2021 r. (znak: UA-IV.6740.724.2021) o udzieleniu zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie przedłużenia ul. Pleszewskiej na odcinku od skrzyżowania z ul. Warczygłowy do skrzyżowania ulic Kaliska - Polanka wraz z rozbudową ul. Kaliskiej na odcinku od ul. Polanka do ul. Jana Pawła II oraz przebudową fragmentu ul. Warczygłowy, zwanej dalej: decyzją PMP:

I. Uchylam w całości punkt II. na stronie 3. zaskarżonej decyzji

i **orzekam** w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

II. Określenie linii rozgraniczających teren

1. Ustalam linie rozgraniczające teren inwestycji (linia przerywana koloru błękitnego) na mapie w skali 1:500 stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, sporządzonej na podstawie map do celów projektowych (operatu technicznego wpisanego 23.03.2020 r. przez Prezydenta Miasta Poznania do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i zaewidencjonowanego pod nr P.3064.2020.1540 oraz operatu technicznego ZG-OUG.4104.2293.2022), dla którego geodeta uprawniony Sławomir Fulczyński złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 12b ust. 5a ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r., poz. 1990 ze zm.) w sprawie pozytywnej weryfikacji przez Prezydenta Miasta Poznania na podstawie protokołu weryfikacji Nr 1 z 10.05.2022 r.).
Linie rozgraniczające teren określają jednocześnie granice projektowanych pasów drogowych dróg gminnych.
2. Linie rozgraniczające teren, ustalone niniejszą decyzją, stanowią linie podziału nieruchomości, zgodnie z zatwierdzonymi niniejszą decyzją mapami z projektami podziału nieruchomości, stanowiącymi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.
3. Ustalam, że liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:

3.1 Nieruchomości w całości objęte liniami rozgraniczającymi teren (linia przerywana koloru błękitnego), stanowiące już własność Miasta Poznań, położone w granicach pasa drogowego drogi gminnej, oznaczone w poniższej tabeli nr 1:

Obręb	Arkusz	Nr działki
0005 Rataje	02	15/15
0005 Rataje	02	15/9
0005 Rataje	02	15/12
0005 Rataje	02	11/1
0005 Rataje	02	14/1
0005 Rataje	02	12/1
0005 Rataje	02	15/8
0005 Rataje	02	17/1
0005 Rataje	02	15/7
0005 Rataje	02	15/10
0005 Rataje	02	16/4

Tabela nr 1

3.2 Nieruchomości położone w granicach istniejących pasów drogowych dróg gminnych (linia przerywana koloru różowego), stanowiące już własność Miasta Poznań, dla których wnioskodawca przedłożył oświadczenie o dysponowaniu nieruchomościami na cele budowlane, oznaczone w poniższej tabeli nr 2.

0005 Rataje	01	32/1*
0005 Rataje	01	61*
0004 Śródka	18	15/3*
0005 Rataje	02	20/1
0005 Rataje	02	18
0005 Rataje	02	16/2
0005 Rataje	02	17/2

Tabela nr 2

*Działki ujęte częściowo w liniach rozgraniczających teren, dla których nie wykonano podziałów.

3.3 Nieruchomości powstałe w wyniku podziału, oznaczone w Tabeli w pkt. V. niniejszej decyzji.

II. Uchylam w całości załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - rysunek pn. „Mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazujący linie rozgraniczające teren (Nr rys. 1.1)

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowego rysunku pn. „Mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem

terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazujący linie rozgraniczające teren (Nr rys. 1.1), który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

III. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, w punkcie V. na stronie 5. zaskarżonej decyzji, w trzech akapitach dotyczących ustalenia służebności przechodu i przejazdu, słów: „Działając zgodnie z art. 93 ust. 3” słowami: „Działając zgodnie z art. 120”.

IV. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, w punkcie VII. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, w wierszu 4. licząc od góry strony, słów: „Tom VIII Budowa schodów i pochylni w ul. Kórnickiej” słowami: „Tom VIII Obiekty inżynierskie - Budowa schodów i rampy technicznej w ul. Kórnickiej”.

V. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, w punkcie VII. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, w wierszu 5. licząc od dołu strony, słowa: „Koralewski” słowem: „Karolewski”.

VI. Uchylam decyzję PMP w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

1. W Tomie I.1 Projekt zagospodarowania terenu - Część opisowa i rysunki:

- Spis zawartości projektu budowlanego (str. 4),
- część opisu technicznego - Informację o obszarze oddziaływania obiektu (str. 38),
- Projekt zagospodarowania terenu (rys. 2.1 i 2.2);

2. W Tomie II.1 Układ komunikacyjny - Projekt drogowy:

- część opisu technicznego (str. 18, 19, 21),
- Plan sytuacyjno-wysokościowy (rys. 2.1 i 2.2),
- Przekroje normalne (rys. 3.1);

3. Tom VIII Obiekty inżynierskie - Budowa schodów i pochylni w ul. Kórnickiej - w całości;

4. W Tomie XI Opracowanie geotechniczne. Dokumentacja badań podłoża gruntowego:

- stronę tytułową tomu,
- stronę tytułową opinii geotechnicznej (str. 23);

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych dokumentów projektowych:

1. Dla Tomu I.1 Projekt zagospodarowania terenu - Część opisowa i rysunki:

- Spisu zawartości projektu budowlanego (str. 4),
- części opisu technicznego - Informacji o obszarze oddziaływania obiektu (str. 38),
- Projektu zagospodarowania terenu (rys. 2.1 i 2.2);

2. Dla Tomu II.1 Układ komunikacyjny - Projekt drogowy:

- części opisu technicznego (str. 18, 19, 21),
- Planu sytuacyjno-wysokościowy (rys. 2.1 i 2.2),
- Przekrojów normalnych (rys. 3.1);

3. Dla Tomu IV.2 Sieci sanitarne - przebudowa sieci gazowych:

- uzgodnienia i warunków technicznych wydanych przez Polską Spółkę Gazownictwa sp. z o.o. (str. 30-36);

5. Tom VIII Obiekty inżynierskie - Budowa schodów i rampy technicznej w ul. Kórnickiej;

6. Dla Tomu XI Opracowanie geotechniczne. Dokumentacja badań podłoża gruntowego:
- stronę tytułową tomu,
 - stronę tytułową opinii geotechnicznej (str. 23);

zawarte w tomach zatytułowanych „Elementy projektu budowlanego” oraz „Tom VIII Obiekty inżynierskie - Budowa schodów i pochylni w ul. Kórnickiej”, które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załączniki nr 2.1 i 2.2.

VII. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, w punkcie VIII.7. na stronie 10. zaskarżonej decyzji, w wierszu 4 tabeli licząc od góry, numeru: 92/2 numerem: 92/1.

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 3.08.2021 r. Prezydent Miasta Poznania udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Poznania - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie przedłużenia ul. Pleszewskiej na odcinku od skrzyżowania z ul. Warczygłowy do skrzyżowania ulic Kaliska - Polanka wraz z rozbudową ul. Kaliskiej na odcinku od ul. Polanka do ul. Jana Pawła II oraz przebudową fragmentu ul. Warczygłowy. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Pismem z 21.08.2021 r. (data stempla pocztowego: 21.08.2021 r., data wpływu do Urzędu Miasta Poznania: 24.08.2021 r.) odwołanie od decyzji PMP wniósł pan ___ ___ (właściciel działki oznaczonej nr ewid. ___ ark. _ obr. 0005, Rataje), zwany dalej: Odwołującym, wyrażając sprzeciw wobec wywłaszczenia nieruchomości oraz podważając sens planowanej inwestycji oraz wnioskując o anulowanie zezwolenia na budowę drogi przez swoją działkę. Odwołujący poinformował, że w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji protestował przeciwko próbie odebrania działki i nie otrzymał sensownej odpowiedzi. Odwołujący kwestionuje próbę zaboru swojej własności powołując się na nieskorzystanie przez Miasto Poznań z prawa pierwokupu, brak podstaw wywłaszczenia oraz utratę potencjalnych zysków, powołując się m.in. na prawo własności gwarantowane przez Konstytucję.

Zdaniem Odwołującego zaprojektowana droga jest bezsensowna i zamiast rozwiązać sprawę upłynnienia ruchu tylko ją pogorszy, ponieważ albo będą jeździły tramwaje, a samochody stały, albo odwrotnie. Odwołujący dywaguje odnośnie możliwej długości składów, możliwości ich wjazdu na przystanek i wysiadania pasażerów oraz wyraża szereg przypuszczeń co do wpływu inwestycji na możliwości zagospodarowania działek należących do innych podmiotów, w tym brak dojazdu do budynku na ul. Kórnicka ___.

Kolejnym zarzutem jest nie wzięcie pod uwagę przez organ I instancji proponowanych przez Odwołującego innych wariantowych rozwiązań oraz jego ewentualnych planów inwestycyjnych i związanych z nimi hipotetycznych zysków, a także konieczności przeniesienia zlokalizowanego na działce garażu.

Dalsza część pisma zawiera liczne uwagi odnośnie działań Prezydenta Miasta Poznania oraz podległych mu urzędników, które Odwołujący porównuje do działań Putina, Hitlera,

Stalina, Łukaszenki, Greisera i Gomułki. Zdaniem Odwołującego wywłaszczenie w świetle prawa jest kradzieżą i oszustwem, czyli przestępstwem. Odwołujący zgłasza żądania odnośnie rekompensaty finansowej, a następnie stwierdza, że rekompensata ma nastąpić nie w gotówce, ale w działkach.

Odwołujący wnioskuję również, by Wojewoda wpłynął na organizację pracy Urzędu Miasta Poznania i zachowanie jego pracowników.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 31.08.2021 r. (znak: UA-IV.6740.724.2021, data wpływu: 3.09.2021 r.).

Pismem z 25.08.2021 r. (data stempla pocztowego: 27.08.2021 r., data wpływu do Urzędu Miasta Poznania: 1.09.2021 r.) odwołanie od decyzji PMP wniósł pan ____, działający jako reprezentant Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k. (właścicielki działki oznaczonej nr ewid. ____ ark. 1_obr. 0005, Rataje), zwany dalej: Reprezentantem, wnosząc o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji,
- wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji do czasu ukończenia postępowania odwoławczego.

Reprezentant wskazuje, że będąca własnością skarżącej nowo wydzielona działka nr ____ wbrew regulacjom ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2021 r. poz. 1899 ze zm.), zwanej dalej: u.g.n., pozbawiona jest dostępu do drogi publicznej. Zdaniem Reprezentanta fakt, że działka przylega do terenu, na którym planowana jest ulica Nowoprojektowana, nie jest równoznaczny z zapewnieniem dostępu do drogi publicznej. W projekcie podziału nieruchomości (stanowiącym załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji) nie zapewniono zjazdu stanowiącego dojazd na działkę nr ____ z ulicy Nowoprojektowanej. W decyzji PMP w pkt. VIII. Inne Ustalenia w ppkt. 6. wskazane są konieczne budowy / przebudowy zjazdów powiązanych z inwestycją drogową, jednak brak jest działki nr ____ będącej własnością skarżącej. Co więcej w projekcie budowlanym nowoprojektowana działka nr ____ od nowoprojektowanej ulicy oddzielona została głębokim rowem i gęstym szpalerem drzew.

Dodatkowo Reprezentant wskazuje, że treść obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Rataje - Łacina" część B w Poznaniu (uchwała Nr LVIII/757/V/2009 Rady Miasta Poznania z dnia 7 lipca 2009 r., Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2009 r. Nr 173 poz. 2926), zwanego dalej: MPZP, dla terenu 3U, na którym położona jest przedmiotowa działka, jako obsługę komunikacyjną tej działki wskazuje teren oznaczony jako 09KD-L (ulica Kaliska), do którego działka ____ nie ma dostępu.

Następnie Reprezentant analizuje sposób zapewnienia dostępu do drogi publicznej oraz ustalenia MPZP w odniesieniu do innych nieruchomości będących własnością pozostałych stron postępowania i formułuje na tej podstawie wnioski, że organ I instancji dopuścił się naruszenia zasady równego traktowania stron, stawiając skarżącą w rażąco

gorszej sytuacji od pozostałych stron postępowania.

Zdaniem Reprezentanta nieruchomości stanowiąca własność skarżącej Spółki przed podziałem miała zapewniony dostęp do drogi publicznej, w związku z czym organ I instancji, pozbawiając nieruchomości takiego dostępu, naruszył konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych.

Reprezentant podnosi, że celem normy art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy jest ochrona właścicieli nieruchomości przylegających do budowanej drogi przed pozbawieniem dostępu do drogi publicznej i tzw. pośrednim wywłaszczeniem, a obowiązkiem zarządcy drogi jest zapewnienie właściwych zjazdów dla nieruchomości.

Reprezentant podnosi także, że organ I instancji wydał decyzję z naruszeniem art. 107 § 2 i art. 7 k.p.a. w zw. z art. 17 specustawy, bowiem bezpodstawnie i dowolnie uznał, że nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest uzasadnione interesem społecznym i gospodarczym. W ocenie strony skarżącej uzasadniając nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności organ I instancji użył argumentów ogólnikowych i nie uwzględnił specyfiki sprawy. Zdaniem Reprezentanta potrzeba zastosowania art. 17 ust. 1 specustawy musi być indywidualnie uzasadniona w odniesieniu do każdej nieruchomości, a powoływanie się na poprawę warunków bezpieczeństwa na drodze oraz poprawę ekonomiki transportu nie spełnia kryteriów zawartych w tym przepisie. Z powyższego wynika również naruszenie wynikającej z art. 7 k.p.a. zasady uwzględniania z urzędu słusznego interesu strony (pierwszeństwa tego interesu przed interesem społecznym).

W opinii Reprezentanta organ I instancji nie zawarł w decyzji wymaganych prawem określeń i warunków, a ograniczył się do zdawkowego i ogólnikowego potraktowania wymogu zawartego w art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy i w rezultacie dopuścił się również naruszenia reguł wskazanych w art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak precyzyjnego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej zaskarżonej decyzji, co uniemożliwia właściwe zapoznanie się z motywami działania organu I instancji, zrozumienie tych motywów, a w rezultacie ustosunkowanie się do nich w rzeczowy i wyczerpujący sposób.

Odrębnym pismem z 25.08.2021 r. (data stempla pocztowego: 27.08.2021 r., data wpływu do Urzędu Miasta Poznania: 1.09.2021 r.) pan ___ ___ wniósł odwołanie od decyzji PMP, działając jako reprezentant Calisia Sp. z o.o. Na Polance Sp. k. (właścicielki działki oznaczonej nr ewid. ___ ark. _ obr. 0005, Rataje), wnosząc o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji,
- wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji do czasu ukończenia postępowania odwoławczego.

Identycznie jak w odwołaniu złożonym w imieniu Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k., Reprezentant zarzucił organowi I instancji wydanie decyzji z naruszeniem art. 107 § 2 i art. 7 k.p.a. w zw. z art. 17 specustawy oraz art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy.

Reprezentant podkreślił, że organ I instancji nie wziął pod uwagę faktu trwającej inwestycji

deweloperskiej polegającej na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego, prowadzonej przez skarżącą na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Poznania o pozwoleniu na budowę numer 2262/2019 z 28 października 2019 r. (znak: UA-VII.6740.2247.2019), w której to decyzji uzgodniono między innymi zjazd z terenu inwestycji od ulicy Polanka. Na stronie 9. uzasadnienia zaskarżonej decyzji wskazano na konieczność budowy indywidualnego zjazdu z terenu nowo powstałej działki nr ____ (na której obecnie prowadzona jest inwestycja). Powoduje to dla skarżącego konieczność dokonania nowych uzgodnień i ryzyko pozbawienia inwestycji dostępu do drogi publicznej, co może powodować niepowetowane szkody. Organ w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji w żaden sposób nie odniósł się do jej wpływu na ww. decyzję o pozwoleniu na budowę, co prowadzi do wniosku, że organ naruszył wynikającą z art. 7 k.p.a. zasadę konieczności uwzględniania z urzędu słusznego interesu strony.

Ww. odwołania wniesiono w terminie. Zostały one, wraz z uzupełnieniem akt sprawy, przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismami z 6.09.2021 r. (data wpływu: 9.09.2021 r.).

Pismem z 21.09.2021 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał pana Tomasza Szadzika, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, do:

1. Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez odwołujących oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.
2. Wyjaśnienia wskazania we wniosku działek o nr. ewid.: 20/1, 18, 16/2 i 17/2, ark. 2, obr. 0005 Rataje, jako działek niepodlegających podziałowi, dla których inwestor przedłożył oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością, podczas gdy z załączników graficznych wynika, że ww. działki w całości znajdują się w obrębie linii rozgraniczających teren, a także zasadności objęcia linią rozgraniczającą teren tych części ww. nieruchomości, na których nie przewidziano prac budowlanych.
3. Wyjaśnienia braku wskazania we wniosku działki 19/1 ark. 2, obr. 0005 Rataje, zgodnie z załącznikiem graficznym objętej liniami rozgraniczającymi teren.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 3.11.2021 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 6.10.2021 r. (znak: PO/3466/2021/SP528/TSz, data wpływu: 8.10.2021 r.) wyjaśniając, co następuje:

1. Do wniesionych w odwołaniu uwag ustosunkowano się w załącznikach 1-3, odnosząc się do konkretnych pism stron postępowania. Zaznaczyć należy również, że projektując przebieg drogi przedłużenia ul. Pleszewskiej zarządca drogi uwzględnił w pierwszej kolejności orientacyjny przebieg dróg wg miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ograniczając tym samym uciążliwość dla właścicieli nieruchomości.

Zapewniono jednocześnie dostęp do dróg publicznych zgodnie z obowiązującym miejscowym planem lub bezpośrednio poprzez zjazdy do projektowanego przedłużenia ul. Pleszewskiej w przypadku, gdy ograniczał to projekt dla określonych terenów. Inwestycja z uwagi na jej charakter w zakresie budowy drogi uwzględnia interesy społeczne minimalizując w sposób jedyny i możliwy dla tej inwestycji negatywne skutki innych stron.

2. Działki 20/1, 18, 16/2, 17/2 stanowią pas drogowy drogi gminnej (ul. Z. Warczygłowy). W związku z powyższym przyjęto, iż należy je objąć linią rozgraniczającą, która jednocześnie stanowi granicę istniejącego i projektowanego pasa drogowego. Zakres robót uszczegółowiono linią fioletową oznaczającą linię terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, bowiem zakres realnych prac jest mniejszy niż istniejący pas drogowy. Powyższe działki oznaczone zostały we wniosku, bowiem bezpośrednio na nich lub w ich pobliżu oprócz oznakowania poziomego wykonywane są m.in. roboty związane z ułożeniem pętli indukcyjnych wraz z zasilaniem służącym do kierowania sygnalizacją świetlną. Pętle detekcji samochodów umieszczone są w rowkach wyciętych w nawierzchni jezdni. Zakres terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych jest większy, co wiąże się z zajęciem terenu podczas prowadzenia prac nawierzchniowych dla pętli indukcyjnych.
3. Działki 19/1 nie objęto linią terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, bowiem na ww. działce nie przewiduje się konieczności wejścia wynikającej z prowadzonych prac. Działki będące pasem drogowym, na których nie są prowadzone prace, objęto jedynie linią terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych.

Do pisma załączono szczegółowe wyjaśnienia odnoszące się do uwag wniesionych w odwołaniach, tj.:

1. Wyjaśnienia dotyczące odwołania pana ____ ____:

W odniesieniu do odwołania pana ____ ____ „przeciwko próbie odebrania działki i odebrania źródła dochodu...” Pełnomocnik zarządcy drogi podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji pismem z 13.07.2021 r. w odniesieniu do pierwotnego protestu Odwołującego z 15.06.2021 r.

Odnośnie domniemań Strony w związku z długością taboru tramwajowego i prawidłowości przyjętych rozwiązań projektowych Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że zarzuty te są ogólne i niepoparte dowodami, a nieprawidłowo zaprojektowany przystanek byłby odrzucony przez właściwego zarządcę na etapie projektowania.

W zakresie oczekiwania przez uczestników ruchu na skrzyżowaniu Pełnomocnik zarządcy drogi zwrócił uwagę, że wg zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego ustala się organizację ruchu tak, aby ograniczała kolizje i prowadziła ruch w sposób zorganizowany i bezpieczny, co powinno być uznane za zaletę, a nie wadę tego rozwiązania.

W zakresie uwag dotyczących sąsiednich nieruchomości Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że pan ____ ____ nie jest upoważniony do reprezentowania interesów pozostałych stron, które miały możliwość złożenia odwołań we własnym imieniu.

Odnośnie prezentowanych przez Odwołującego alternatywnych wariantów rozwiązań projektowych Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że nie odpowiadają one przedmiotowi zamówienia określonego przez zamawiającego (PIM). Propozycje prowadzenia drogi innymi istniejącymi ulicami są nieadekwatne do celu, któremu ma ona służyć, czyli przedłużenia ul. Pleszewskiej poprzez skierowanie części ruchu obciążającego głównie ul. Jana Pawła II i Baraniaka. Koncepcje przebiegu drogi poprzez np. ul. Sowią, czy też budowy ronda albo dobudowania 4-go pasa w ul. Jana Pawła II nie dotyczą przedmiotowego zadania projektowego, a ich uwzględnienie powodowałyby zwiększenie punktów kolizji poprzez rozbudowę skrzyżowań oraz dokonanie wyburzeń istniejących zabudowań, a przy tym byłyby niezgodne nawet częściowo z obowiązującym MPZP.

W odniesieniu do podnoszonego przez Odwołującego braku możliwości dojazdu do posesji ul. Kórnicka 37 (dz. ewid. 11/2) Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że do wymienionej działki projektowany jest zjazd z przedłużenia ul. Pleszewskiej w km 0+049,36, który poprzez ustanowioną służebność zapewnia dostęp nieruchomości do drogi publicznej.

Pełnomocnik zarządcy drogi zaznaczył także, że przy ustalaniu lokalizacji drogi łączącej ul. Pleszewską z ul. Kaliska-Polanka brano pod uwagę obowiązujący na tym terenie MPZP. Zaznaczył przy tym, że zgodnie ze specustawą nie ma obowiązku uwzględniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Projektowana droga, aby nie zaburzać ustaleń MPZP, uwzględnia w dużej części przebieg drogi w liniach wyznaczonego 25 m pasa drogowego. Projektowana droga jest również zgodna ze strategią rozwoju ruchu realizowaną przez Miasto. Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że zgodnie z MPZP dla działki ewidencyjnej o nr. 10 (obręb Rataje) o pow. 0,0741 ha przewiduje się przeznaczenie określone symbolem: 03KD-Z dla powierzchni ok. 80% (ok. 0,0037ha) - gdzie ustala się drogi publiczne, 3U dla powierzchni ok. 5% (ok. 0,0017ha) - gdzie ustala się zabudowę usługową, oraz 5MW dla powierzchni ok. 15% (ok. 0,0107ha) - gdzie ustala się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. W odniesieniu do planowanych przez Wnioskodawcę potencjalnych zysków lub budowy domku należy więc zwrócić uwagę na główne ograniczenie w MPZP w postaci planowanej drogi o symbolu 03KD-Z.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził ponadto, że zawarte w odwołaniu argumenty dotyczące porównań do stanu przeszłego oraz przebiegu pozyskania przedmiotowej nieruchomości nr 10 (przy ul. Kórnickiej 35) są niezrozumiałe, a komentowanie uwag kierowanych pod adresem Urzędu Miasta Poznania i jego pracowników nie jest zadaniem projektanta.

2. Wyjaśnienia dotyczące zarzutów Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k. odnośnie kwestii dostępu do drogi publicznej i nierównego traktowania stron:

W odniesieniu do działki ____ Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że nie posiada ona zjazdu w stanie istniejącym, w związku z czym nie był zobowiązany do zaprojektowania takiego zjazdu. Jak sam Skarżący wskazuje, działka ____ zgodnie z MPZP powinna posiadać zjazd bezpośrednio z ul. Kaliskiej (09KD- L), a nie z ulicy

nowoprojektowanej stanowiącej przedłużenie ul. Pleszewskiej. Jednocześnie Pełnomocnik zarządcy drogi zauważył, że istnieje techniczna możliwość wykonania takiego zjazdu bezpośrednio z ul. Kaliskiej.

Mając na uwadze powyższe, żądanie wykonania zjazdu z ul. Nowoprojektowanej jest całkowicie bezpodstawne. To inwestor w swoim zakresie i na swój koszt powinien wystąpić o wykonanie takiego zjazdu (zgodnie z MPZP) bezpośrednio z ul. Kaliskiej.

W decyzji PMP w pkt. VIII. Inne Ustalenia w ppkt. 6. Wskazano zjazdy do budowy lub przebudowy. Pominięcie zjazdu na działkę nr ___ było właściwe, ponieważ posiada ona możliwość komunikacji z drogą publiczną od ul. Kaliskiej (zgodnie z MPZP).

Następnie Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił szczegółowych wyjaśnień odnośnie uwarunkowań zaprojektowania przywołanych w odwołaniu zjazdów na inne nieruchomości, które w stanie istniejącym posiadają dostęp (istniejący zjazd) do drogi publicznej, i wskazał na brak analogii z sytuacją działki ___.

3. Wyjaśnienia dotyczące zarzutów Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k. oraz Calisia Sp. z o.o. Na Polance Sp. k. odnośnie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności oraz warunków wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy.

Odnośnie tezy, iż nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności musi być indywidualnie uzasadnione w odniesieniu do każdej nieruchomości, Pełnomocnik zarządcy drogi zwrócił uwagę na art. 17 specustawy, który stanowi, że rygor natychmiastowej wykonalności nadaje się na wniosek właściwego zarządcy drogi, gdy ten uzasadniony jest interesem społecznym lub gospodarczym. Uzasadnienie to wskazano we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej poprzez poniższe argumenty:

- stworzenie nowego szlaku drogowego,
- podwyższenie standardów technicznych infrastruktury drogowej,
- zwiększenie płynności i przepustowości drogowej,
- ograniczenie utrudnień w ruchu lokalnym,
- zmniejszenie liczby wypadków, kolizji i zdarzeń drogowych,
- poprawa ekonomiki transportu (czas przejazdu, zużycie paliwa, amortyzacja pojazdów),
- poprawa bezpieczeństwa ruchu pieszych i rowerzystów.

Inwestycja zakłada wykonanie bezpiecznego odcinka torowiska tramwajowego oraz ulicy wraz z niezbędną infrastrukturą dla pieszych i rowerzystów oraz nowoczesną infrastrukturą tramwajową. Powyższe bezpośrednio przełoży się na poprawę bezpieczeństwa oraz warunków ruchu drogowego i jego płynności. Poprzez poprawę stanu infrastruktury drogowej poprawi się komfort życia okolicznych mieszkańców. Planowa inwestycja ma stworzyć przyjazne warunki dla lokalnej społeczności, bez barier architektonicznych, ale wpłynie również na poprawę komunikacji w skali globalnej miasta. Inwestycja przewidziana jest do realizacji ze środków programów unijnych. W związku z powyższym późniejsze przekazanie tego zadania jest niedopuszczalne, gdyż może się przyczynić do ich utraty.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził ponadto, że w jego ocenie zawarte w decyzji PMP zapisy wynikające z art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy są wystarczające i nie wymagają doszczegółowienia.

4. Wyjaśnienia dotyczące zarzutów Calisia Sp. z o.o. Na Polance Sp. k. odnośnie nie wzięcia pod uwagę faktu trwającej inwestycji deweloperskiej.

Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że sam proces projektowania rozpoczął się już w roku 2016 r. Zdaniem Pełnomocnika zarządcy drogi to Inwestor inwestycji deweloperskiej nie uwzględnił możliwości budowy drogi, mimo wskazania terenu dróg publicznych w MPZP. Fakt prowadzonych prac projektowych był inwestorowi znany, co wskazano w piśmie z 13.11.2017 r. (znak: 3739/PIM/13/17/DP/2014-11), w którym Poznańskie Inwestycje Miejskie poinformowały inwestora o trwającej procedurze projektowej. Linie inwestycji na wniosek inwestora zostały skorygowane w celu nienaruszania linii zabudowy przewidzianej w planie miejscowym. Ponadto pismem z 14.05.2020 r. (znak: 1749/PIM/05/20/TP/2014-11) Poznańskie Inwestycje Miejskie zwróciły uwagę, że nawet uzgodnienie lokalizacji placu budowy wraz z jego obsługą komunikacyjną, w przypadku objęcia działki decyzją ZRID, nie zwalnia właściciela nieruchomości z obowiązku wydania działki podmiotowi realizującemu zadanie publiczne. W piśmie wskazano również termin realizacji inwestycji w okresie od końca 2021 r. do 2023 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił też, że prowadzona inwestycja deweloperska, nawet w przypadku odcięcia tymczasowego zjazdu na budowę, będzie posiadała zjazd do nieruchomości bezpośrednio z ul. Polanka, gdzie teren parkingu naziemnego może stanowić plac budowy.

Skan odpowiedzi dotyczących Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k. oraz Calisia Sp. z o.o. Na Polance Sp. k. przekazano stronom e-mailami z 28.10.2021 r. i 2.11.2021 r.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego Wojewoda Wielkopolski pismem z 2.11.2021 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 21.09.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 3.01.2022 r.

Pismem z 19.11.2021 r. (data wpływu: 24.11.2021 r.) uwagi do sprawy wniósł pan ____ ____, zwany dalej Reprezentantem, występując w imieniu Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k. podnosząc, co następuje:

Zgodnie z art. 23 specustawy w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie stosuje się przepisy u.g.n. Wobec powyższego, zdaniem Reprezentanta, w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 93 ust. 3 u.g.n. stanowiący, iż podział nieruchomości nie jest dopuszczalny, jeżeli projektowane do wydzielenia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej, przez który rozumie się dostęp prawny i faktyczny. Następnie Reprezentant podaje definicje dostępu prawnego i faktycznego oraz przywołuje art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy, który jego zdaniem nakazuje uwzględnienie w decyzji obowiązku

budowy lub przebudowy zjazdów dla nieruchomości pozbawionych innego dostępu do drogi publicznej.

Zdaniem Reprezentanta doszło do naruszenia obu powołanych wyżej przepisów, bowiem po zrealizowaniu planowanej inwestycji drogowej działka nr ___ zostanie trwale pozbawiona dostępu do drogi publicznej. Nie ma ona dostępu do ul. Kaliskiej, bowiem na całej długości oddzielona jest od tej drogi działką nr 60, której właścicielem jest Miasto Poznań. Co więcej, działka nr 60 nie jest drogą publiczną, a według miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi teren oznaczony symbolem 3U (zabudowa usługowa). W opinii Reprezentanta skoro możliwość zapewnienia obsługi komunikacyjnej działki ___ może zostać zrealizowana jedynie poprzez budowę zjazdu z drogi nowoprojektowanej, to decyzja PMP winna zostać uchylona, a projekt odpowiednio zmodyfikowany.

Następnie Reprezentant wskazuje na przyjęte w projekcie rozwiązania dotyczące innej nieruchomości, której sytuacja jest jego zdaniem analogiczna, oraz podejmuje polemikę ze stanowiskiem Pełnomocnika zarządcy drogi odnośnie uzasadnienia nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 25.11.2021 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do wniesionych przez Reprezentanta uwag dotyczących pozbawienia działki nr ___ dostępu do drogi publicznej.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 10.12.2021 r. (data wpływu: 14.12.2021 r.) wskazując, że zgodnie z MPZP obszar 3U, na terenie którego znajduje się obecnie działka ___ (wg załącznika Nr 1 do Uchwały Nr LVIII/757N/2009) był to teren części dz. __, __ i __) i powinien mieć przewidziany dostęp od ul. Kaliskiej (09KD-L). Dokonanie scalenia części dz. __, __ i __, wskutek którego powstała działka __, nie spełniało wymagania dostępności do drogi określonej w MPZP w myśl art. 93 ust. 1 u.g.n.

Pełnomocnik zarządcy drogi ponownie wyjaśnił, że działka ___ w stanie istniejącym nie ma dostępu stałego do drogi publicznej za pomocą zjazdu, a jedyne powiązanie poprzez zjazd tymczasowy z dz. ___ do obsługi dz. ___ poprzez dz. __, co zostało potwierdzone przez zarządcę drogi. Do wyjaśnień załączono wydruk e-maila z 3.12.2021 r., w którym pan Kamil Malec, Z-ca Naczelnika Wydziału Realizacji Inwestycji ZDM w Poznaniu, informuje, że ZDM w dniu 17.07.2020 r. wydał zezwolenie na lokalizację (budowę) tymczasowego zjazdu z ul. Kaliskiej (dz. nr 15/3, ark. 18, obr. Śródką) poprzez działkę 60, ark. 01, obr. Rataje, na działkę __, ark. 01, obr. Rataje, przy ul. Kaliskiej w Poznaniu. Inne zezwolenia na lokalizację zjazdu na działkę nr ___ nie były wydawane.

Dokonując rozgraniczenia dz. ___ (nie posiadającej zjazdu w stanie istniejącym do żadnej z dróg publicznych), w wyniku którego powstała dz. __, uwzględniono informacje wynikające z MPZP o zapewnieniu dostępności dla terenu 3U do terenu 09KD-L (ul. Kaliskiej). Pomimo tego, że właścicielem działki jest Miasto Poznań, istnieje możliwość ustanowienia służebność przejazdu. Ponadto strona ma możliwość wystąpienia o decyzję lokalizacyjną na zjazd z ul. Nowoprojektowanej do zarządcy drogi po jej wybudowaniu.

Podsumowując Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że projektant zachował i dostosował się do istniejącego stanu, w którym działka nr ___ nie posiadała dostępu do drogi publicznej

za pomocą zjazdu w stanie prawnym, ale posiadała wspólną granicę z dz. 61 (ul. Polanka oznaczona w MPZP jako 10KD-L), co zapewnia dostęp faktyczny. Działka ____, powstała po podziale działki ____, zachowuje ten stan i nie posiada dostępu do drogi publicznej w stanie prawnym za pomocą zjazdu, ale posiada dostęp faktyczny w postaci wspólnej granicy z wydzielonym pasem drogowym ul. Nowoprojektowanej.

Pełnomocnik zarządcy drogi zaznaczył także, że art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy mówi o budowie lub przebudowie zjazdów, a nie - jak Reprezentant określa - zjazdów dla nieruchomości pozbawionych innego dostępu do drogi publicznej. Mając na uwadze zapisy MPZP oraz bezpośrednie położenie przy granicy nowoprojektowanego pasa drogowego Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że sporna nieruchomość nie zostaje pozbawiona tego dostępu - ma bowiem dostęp faktyczny.

Następnie Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił wyjaśnień odnośnie dostępu do drogi publicznej nieruchomości wskazanej przez Reprezentanta oraz podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko odnośnie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z 3.01.2022 r. organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 2.11.2021 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 3.03.2022 r.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Wojewoda Wielkopolski pismem z 11.02.2022 r. zwrócił się do organu I instancji o przekazanie akt sprawy zakończonej wydaniem postanowienia Prezydenta Miasta Poznania z 10 lipca 2017 r. (znak: UA-VIII.A12.670.21.2017) udzielającego zgody na odstąpienie od przepisu § 113 ust. 7 pkt 1 oraz pkt 5 w związku z § 78 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.) - zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT. Akta zostały przekazane przez organ I instancji pismem z 25.02.2022 r. (data wpływu: 3.03.2022 r.).

Pismem z 14.02.2022 r. organ II instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do wyjaśnienia:

- braków i niejasności w projekcie budowlanym,
- naruszeń poszczególnych przepisów rozporządzenia w sprawie WT lub sposobu wypełniania warunków tego rozporządzenia,
- zakresu prac objętych projektem,
- oznaczeń na rysunku projektu zagospodarowania terenu oraz na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi,
- w jaki sposób spełniono w projekcie budowlanym wymóg decyzji Prezydenta Miasta Poznania z 16 grudnia 2016 r. o środowiskowych uwarunkowaniach (znak: OS-V.6220.90.2016) w zakresie ilości nasadzeń drzew i krzewów,
- braku zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 388 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.), na likwidację urządzeń wodnych (rowy drogowe) po stronie lewej ul. Kaliskiej, kolidujących z projektowanym zagospodarowaniem.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie

wskazany w piśmie z 3.01.2022 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 29.04.2022 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi odpowiedział na wezwanie pismem z 4.03.2022 r. (data wpływu: 4.03.2022 r.), uzupełnionym i skorygowanym pismem z 6.04.2022 r. (data wpływu: 7.04.2022 r.), udzielając stosownych wyjaśnień oraz przekazując skorygowane i uzupełnione dokumenty w formie suplementu do projektu budowlanego.

Pismem z 25.03.2022 r. (data wpływu: 31.03.2022 r.) pan ____, występując w imieniu Inwestycje Wielkopolski Sp. z o.o. PIU Sp. k., przedstawił kolejną polemikę ze stanowiskiem Pełnomocnika zarządcy drogi wyrażonym w piśmie z 15.12.2021 r., ponownie wskazując na nierówne traktowanie stron, niezgodność z MPZP oraz fakt istnienia wjazdów od strony ul. Polanka w przeszłości, kiedy działka ____ stanowiła jedną nieruchomość z działkami ____ i ____ i była zabudowana budynkiem kamienicy.

Pismem z 13.04.2022 r. organ II instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- ustosunkowania się do uwag dotyczących dostępu nieruchomości do drogi publicznej wniesionych pismem z 25.03.2022 r.,
- uzupełnienia wniosku o mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, sporządzoną na aktualnej mapie zasadniczej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, uwzględniającą podział działki o nr. ewid. 74/2 ark. 2, obręb 0005 Rataje,
- wyjaśnienia braków i niezgodności w przedłożonym suplemencie do projektu budowlanego.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 14.02.2022 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 27.06.2022 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi odpowiedział na wezwanie pismem z 13.05.2022 r. (data wpływu: 13.05.2022 r.) przekazując skorygowane i uzupełnione dokumenty projektowe oraz szczegółowo wyjaśniając (w tym również w formie graficznej) różnice w uwarunkowaniach zapewnienia dostępu do drogi publicznej dla poszczególnych nieruchomości objętych inwestycją. Odnośnie spornej nieruchomości Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że koncepcja rozwiązań projektowych oraz lokalizacji zjazdów była znana stronie od 2018 r., bowiem 15.05.2018 r. wystosowała pismo w sprawie korekty zjazdu do parkingu podziemnego od strony ul. Polanka, co zostało ujęte w dokumentacji. Działka ____ nie posiada w chwili obecnej zjazdu z ul. Polanka (potwierdzone w drodze korespondencji przez ZDM), a wynika to również z faktu zagospodarowania przez Inwestora działek ____ oraz ____, na których wykonano budowę bloku, co spowodowało skuteczne odcięcie się od możliwości obsługi działki ____ przez dostępne zjazdy z ul. Polanka.

Pełnomocnik zarządcy drogi zwrócił również uwagę, iż działka ____ w chwili obecnej nie jest zagospodarowana i służy jedynie jako plac budowy obsługiwany poprzez zjazd tymczasowy. Słusznym zatem jest stwierdzenie, iż budowa nowego zjazdu na niezagospodarowaną działkę

może w przyszłości nieść za sobą konsekwencje potrzeby jego przebudowy poprzez zmianę lokalizacji. Nieprawdą jest stwierdzenie, że działka nr ___ (___ po podziale) nie będzie miała możliwości zaprojektowania zjazdu. Zagospodarowanie działki ___ (___ po podziale) jest możliwe wyłącznie w oparciu o ustalenia MPZP dla obszaru określonego 3U, w związku z powyższym zagospodarowanie to będzie determinowało lokalizację zjazdu, o którą inwestor ma możliwość wnioskować do zarządcy drogi. Nieprawdą jest również, iż właściciele działek ___ zostali potraktowani w jakikolwiek sposób nierówno. Zaprojektowany został bowiem zjazd na działkę ___ od strony ul. Polanka do parkingu podziemnego w nawiązaniu do zagospodarowania wskazanego przez właścicieli. Ponadto ww. działce służy również drugi zjazd poprzez działkę ___ stanowiący obsługę parkingu nadziemnego. Wykonano również dojścia do klatek poprzez projektowane chodniki do krawędzi nowoprojektowanego pasa.

Mając na uwadze powyższe oraz poprzednio wyrażone stanowisko, Pełnomocnik zarządcy drogi podtrzymał twierdzenie, że działka ___ (___ po podziale) nadal ma możliwość wykonania zjazdu i zapewnienia dostępu faktycznego do drogi publicznej poprzez złożenie stosownego wniosku o decyzję lokalizacyjną do zarządcy drogi.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 31.05.2022 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 24.06.2022 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 29.07.2022 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 3.06.2021 r. do 20.06.2022 r. oraz w BIP WUW w Poznaniu 3.06.2022 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 3.06.2022 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Postanowieniem z 28.06.2022 r. Wojewoda Wielkopolski odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji PMP.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 23.04.2021 r. do organu I instancji wpłynął wniosek pana Tomasza Szadzika,

działającego jako pełnomocnik zarządcy drogi - Prezydenta Miasta Poznania, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania „Budowa przedłużenia ul. Pleszewskiej na odcinku od skrzyżowania z ul. Zygmunta Warczygłowy do skrzyżowania ulic Kaliska - Polanka (włącznie ze skrzyżowaniem) wraz z rozbudową ul. Kaliskiej na odcinku od ul. Polanka do ul. Jana Pawła oraz przebudowa fragmentu ul. Warczygłowy" w ramach zadania: „Przebudowa trasy tramwajowej: Kórnicka — os. Lecha — rondo Żegrze wraz z budową odcinka trasy od ronda Żegrze do ul. Unii Lubelskiej". Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował również o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, powołując się na ważny interes gospodarczy i społeczny polegający na wykonaniu bezpiecznego odcinka torowiska tramwajowego oraz ulicy, przewidzianego do realizacji ze środków z programów unijnych. Pilna potrzeba rozpoczęcia realizacji inwestycji związana jest m.in. z ryzykiem utraty ww. środków oraz koniecznością poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i jego płynności.

Wniosek został uzupełniony i skorygowany pismami z 13.05.2021 r. (data wpływu: 14.05.2021 r.) i 28.05.2021 r. (data wpływu: 28.05.2021 r.).

W tym miejscu wskazać należy, że 19.09.2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej: ustawą nowelizującą. Zgodnie z art. 26 ustawy nowelizującej w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy inwestor do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę albo wniosku o zatwierdzenie projektu budowlanego, albo zgłoszenia budowy może dołączyć projekt budowlany sporządzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie przedłużenia ul. Pleszewskiej wpłynął do organu I instancji w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, zwanej dalej: Pr. bud., w brzmieniu obowiązującym do 18.09.2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1333).

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii:

- Zarządu Województwa Wielkopolskiego - postanowienie nr 24/21 z 11.02.2021r. (znak: DI-IV.8012.24.2021) - opinia pozytywna bez uwag,
- Prezydenta Miasta Poznania – opinia z 4.03.2021 r. (znak: UA-IV.6724.448.2021) - bez uwag i zastrzeżeń.

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Prezydenta Miasta Poznania nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi,

z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączone do wniosku materiały zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Miejskiego Konserwatora Zabytków z 22.03.2021 r. (znak: MKZ-VII.4125.2.2021) - opinia pozytywna z zaleceniem maksymalnego zachowania istniejącej zieleni w ul. Kaliskiej,
- pismo Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 10.03.2021 r. Nr 993/21 (znak: WszW.Poz.-WO-Zp.0732.57.2021) - bez uwag,
- ostateczna decyzja Prezydenta Miasta Poznania z 16.12.2016 r. (znak: OS-V.6220.90.2016) o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wraz z decyzją z 19.04.2021 r. (znak: OS-V.6220.60.2021) o jej przeniesieniu.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a, 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga i art. 11d ust. 4 specustawy.

Na podstawie uzupełnionego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 28.05.2021 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 11.05.2021 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń/BIP UM Poznania od 1.06.2021 r. do 15.06.2021 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 2-3.06.2021 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru

nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., organ I instancji postanowieniem z 28.05.2021 r. zobowiązał zarządcę drogi do usunięcia braków i nieprawidłowości w projekcie budowlanym.

Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z 8.06.2021 r. przekazał postanowienie Prezydenta Miasta Poznania z 31.05.2021 r. (znak: UA-VII.670.301.2020) o udzieleniu zgody na odstępstwo od przepisów rozporządzenia w sprawie WT, udzielił stosownych wyjaśnień, a także uzupełnił i skorygował projekt budowlany.

W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji uwagi odnośnie inwestycji wniosły następujące strony:

- pan _____ - pismem z 15.06.2021 r. (data wpływu: 17.06.2021 r.),
- pan _____ - pismem z 29.06.2021 r. (data wpływu: 1.07.2021 r.).

Organ I instancji przekazał ww. pisma stron Pełnomocnikowi zarządcy drogi celem zajęcia stanowiska. Pełnomocnik zarządcy drogi ustosunkował się do uwag stron pismami z 13.07.2021 r. (data wpływu: 16.07.2021 r.) i 27.07.2021 r. (data wpływu: 29.07.2021 r.) udzielając wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych.

Do dnia wydania decyzji PMP pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag.

W dniu 3.08.2021 r. Prezydent Miasta Poznania wydał decyzję, którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej na polegającej na budowie przedłużenia ul. Pleszewskiej na odcinku od skrzyżowania z ul. Warczygłowy do skrzyżowania ulic Kaliska - Polanka wraz z rozbudową ul. Kaliskiej na odcinku od ul. Polanka do ul. Jana Pawła II oraz przebudową fragmentu ul. Warczygłowy. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję Pełnomocnikowi zarządcy drogi oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 4.08.2021 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na elektronicznej tablicy ogłoszeń/BIP UM Poznania od 12.08.2021 r. do 26.08.2021 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 13.08.2021 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 4.08.2021 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Zgodnie z art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2022 r. poz. 1029), zwanej dalej: ustawą

o udostępnianiu, organ, w drodze obwieszczenia z 25.08.2021 r., podał do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnił na treść tej decyzji w BIP UM Poznania od 26.08.2021 r. do 9.09.2021 r.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli decyzji PMP stwierdzono, co następuje:

1. Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronie 2. ustalił wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi z określeniem ich kategorii.
2. Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronie 3. określając linie rozgraniczające teren.
Z uwagi na lakoniczność zapisów punktu II. oraz dokonaną w toku postępowania naprawczego korektę - dokonanie rozróżnienia pomiędzy istniejącymi a projektowanymi granicami pasów drogowych na zaktualizowanym podkładzie mapowym - organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie i uzupełnienie zapisów decyzji oraz uchylenie i zastąpienie załącznika graficznego pn. „Mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazującego linie rozgraniczające teren.
3. Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronie 3. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.
4. Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 3.÷4. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.
5. Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronach 4.÷6. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.
Ww. punkt zawiera również ustalenia dotyczące ustanowienia służebności przejazdu i przechodu. Organ I instancji odwołał się do art. 93 ust. 3 u.g.n., który stanowi, że podział nieruchomości nie jest dopuszczalny, jeżeli projektowane do wydzielienia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej. Ustalenia zawarte w decyzji PMP dotyczą jednak zapewnienia dostępu działkom nie podlegającym podziałowi, tak więc organ I instancji powinien był powołać się na art. 120 u.g.n.: „Jeżeli zachodzi potrzeba zapobieżenia niebezpieczeństwu, wystąpieniu szkody lub niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli albo użytkowników wieczystych nieruchomości sąsiednich wskutek wywłaszczenia lub innego niż dotychczas zagospodarowania wywłaszczonej nieruchomości, w decyzji o wywłaszczeniu ustanawia się niezbędne służebności oraz ustala obowiązek budowy i utrzymania odpowiednich urządzeń zapobiegających tym zdarzeniom lub okolicznościom. Obowiązek budowy i utrzymania odpowiednich urządzeń ciąży na występującym z wnioskiem o wywłaszczenie”.
W związku z powyższym organ II instancji uznał za celowe skorygowanie odpowiednich zapisów punktu V.
6. Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronie 6. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.
7. Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII.

na stronach 6.÷8.zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził jednak braki i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylene wybranych elementów projektu budowlanego i zatwierdzenie w ich miejsce suplementu do tego projektu. Ponadto organ II instancji uznał za celowe skorygowanie zapisów dotyczących tytułu Tomu VIII oraz nazwiska jednego z projektantów.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem w sprawie WT, oraz rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8. Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punkcie VIII.3. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych i prawidłowo określił termin rozbiórki takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy);
- w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie VIII.5. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g specustawy);
- w punkcie XIII.6. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy zjazdów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy);
- w punkcie XIII.7. organ I instancji ustalił obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy).

W tabeli zawierającej zestawienie działek, na których istnieje konieczność budowy/przebudowy sieci uzbrojenia terenu wpisano działkę 92/2, ark. 02, obr. 0005 Rataje, podczas gdy z wniosku i załączonych do niego materiałów wynika, że chodzi o działkę 92/1. W związku z tym organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie stosownego zapisu decyzji PMP;

- w punkcie XIII.8. zezwolił na budowę/przebudowę, o której mowa w punktach VIII.5. -

VIII.7. (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j specustawy);

- w punkcie XIII.9. organ I instancji określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości.

9. W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a specustawy.

10. Decyzja PMP spełnia ponadto wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie XI. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie XII. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji odniósł się również do wymogów ustawy o udostępnianiu oraz do uwag wniesionych przez strony postępowania.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady

budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy należy w pierwszej kolejności odnieść się do kwestii zgłoszonego przez Odwołującego sprzeciwu wobec wyłączenia części należącej do niego nieruchomości i wynikającego stąd wniosku o anulowanie zezwolenia na budowę drogi przez jego działkę i zmianę przebiegu inwestycji.

Wyjaśnić należy, że zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany

przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z 3.12.2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09).

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w toku postępowań prowadzonych przez organy obu instancji Pełnomocnik zarządcy drogi ustosunkował się do uwag wniesionych przez Odwołującego i nie wyraził woli zmiany lokalizacji inwestycji.

Odnosnie zakresu zajęcia nieruchomości stanowiącej własność Odwołującego organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych, wynikających z budowy drogi oraz towarzyszącej jej infrastruktury, został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku - m.in. na rysunku planu zagospodarowania terenu. Stanowiąca własność Odwołującego działka nr ewid. __ ark. _ obr. 0005, Rataje została w przeważającej części objęta linią rozgraniczającą teren pasa drogowego drogi gminnej.

Nie ulega wątpliwości, że na wydzielonej części nieruchomości - działce ____, znajdującej się w liniach rozgraniczających teren, zaprojektowane zostały elementy układu drogowego będącego przedmiotem inwestycji: jezdnia, chodniki, ścieżka rowerowa i zjazd, jak również elementy infrastruktury technicznej, skarpy i zieleni.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne, lub że zajęcie części spornej nieruchomości jest nieuzasadnione.

W tym miejscu powtórzyć należy, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody dotychczasowego właściciela nieruchomości. Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zabudowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania,

oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis specustawy nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku przeprowadzenia konsultacji z dotychczasowymi właścicielami nieruchomości. Żaden przepis prawa nie uzależnia również możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji stron postępowania.

Należy tu również wskazać na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16.10.2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i - w następstwie jej wydania - wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi - z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony - wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję.

Należy również przypomnieć, że - co akcentowano wyżej - organy administracji właściwe w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi. Dotyczy to zwłaszcza lokalizacji i przebiegu planowanej inwestycji oraz przyjętych rozwiązań architektoniczno-budowlanych i technicznych.

Powyższe oznacza, że działanie organu administracji nie opiera się na uznaniowości, ale polega na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w jego granicach bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja i w przebieg linii podziału nieruchomości, ale także rozwiązania budowlane. Ewentualne ustępstwa w zakresie przebiegu czy rozwiązań drogowych wymagają akceptacji inwestora, gdyż on jest dysponentem wniosku (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Jak wskazano wyżej, zarządca drogi nie wykazał woli odstąpienia od przyjętych rozwiązań projektowych.

Reasumując, organ I instancji był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej, bowiem zakres wyłączenia (ograniczenia prawa własności) był w pełni uzasadniony potrzebą realizacji przedsięwzięcia.

Odnosnie wyrażonej przez Odwołującego opinii co do przyjętych rozwiązań projektowych oraz sensowności inwestycji należy stwierdzić, że zagadnienia te nie są przedmiotem analizy w postępowaniu odwoławczym. Jak wskazano wyżej, przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do uwag dotyczących wpływu inwestycji na istniejące zagospodarowanie nieruchomości stanowiącej własność Odwołującego (np. wskazany w odwołaniu garaż) należy w pierwszej kolejności przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z 11.10.2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w zw. z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Kwestie badania powstałych ograniczeń w prawie własności, poza dokładnym ustaleniem jaka konkretnie nieruchomość lub jej część weszła w skład inwestycji drogowej, nie obejmują etapu postępowania, w którym udzielane jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Następuje to w zupełnie innym postępowaniu o charakterze odszkodowawczym. W przypadkach przewidzianych w specustawie właściwym będzie administracyjny tryb odszkodowawczy przewidziany na specjalnych zasadach określonych w tej ustawie. Są to przypadki, które dotyczą ograniczenia istoty prawa własności, to jest czasowego zajęcia nieruchomości bądź skutku wyłączeniowego, jaki nierozdzielnie związany jest z decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Reasumując, skutki związane z wyłączeniem gruntu wraz ze znajdującymi się na nim elementami - ogrodzeniami, obiektami budowlanymi, zielenią, itp. - są rekompensowane w formie odszkodowania, ustalanego odrębną decyzją (por. art. 12 ust. 4a i art. 18 specustawy).

Na marginesie dodać należy, że żądania Odwołującego o formie rekompensaty za wyłączonego grunt nie tylko nie są przedmiotem postępowania dotyczącego zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, ale także nie znajdują oparcia w przepisach prawa.

Argument dotyczący ewentualnych, przyszłych zamierzeń inwestycyjnych Odwołującego (dom mieszkalny, nośniki reklamowe, parking płatny) oraz związanych z tym potencjalnych zysków, musi natomiast pozostać całkowicie poza zakresem orzekania organu II instancji,

gdyż dotyczy zdarzeń przyszłych i niepewnych. Organy administracji publicznej orzekają w oparciu o aktualny stan prawny i faktyczny, nie w oparciu o stan hipotetyczny.

Jeżeli natomiast w związku z realizacją inwestycji drogowej Odwołujący stwierdzi, że doznał szkody, to będzie mógł skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego (które jest rozpatrywane przez sąd powszechny) i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ma jednak charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

Pozostałe podniesione przez Odwołującego kwestie, tj. historia nabycia nieruchomości przez Odwołującego, krytyka działań Prezydenta Miasta Poznania oraz pracowników Urzędu Miasta Poznania oraz przypuszczenia Odwołującego odnośnie wpływu inwestycji na prawa i obowiązki innych podmiotów, nie podlegają badaniu w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

III.

Odnosząc się do sformułowanego przez Reprezentanta zarzutu braku dostępu do drogi publicznej nowo wydzielonej działki nr ____ należy przede wszystkim wyjaśnić zasadniczą różnicę pomiędzy pojęciem „dostępu do drogi publicznej” a pojęciem „zjazdu z drogi publicznej”. Dla porządku wypada także wyjaśnić, że w przepisie art. 93 ust. 3 u.g.n., przywołanym przez Reprezentanta w piśmie z 19.11.2021 r., nie ma zapisu nakazującego zapewnienie dostępu „prawnego i faktycznego”, natomiast przywołany przez Reprezentanta przepis art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy stanowi, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów i nie ma w nim zapisu, że obowiązek taki dotyczy „nieruchomości pozbawionych innego dostępu do drogi publicznej”.

Podkreślić należy, że zapewnienie dostępu do drogi publicznej nie jest - wbrew temu, co zdają się sądzić Reprezentanci - równoznaczne z wybudowaniem zjazdu.

Zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (obecnie: Dz.U. z 2022 r. poz. 503) przez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć: 1) bezpośredni dostęp do tej drogi albo 2) dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej. Ustawowa definicja dostępu do drogi publicznej jest zupełna (zawiera wszelkie warunki, które muszą być spełnione, aby stwierdzić, czy dany grunt ma dostęp do drogi publicznej).

Dostęp bezpośredni do drogi publicznej polega na tym, że położenie nieruchomości względem drogi zapewnia możliwość obsługi komunikacyjnej (zapewnienie dojazdu) bez konieczności korzystania z innych nieruchomości. Dostęp pośredni polega natomiast na zapewnieniu dojazdu do drogi publicznej poprzez teren innej działki (obciążonej odpowiednią służebnością) lub poprzez drogę wewnętrzną.

„Dostęp do drogi publicznej” jest więc pojęciem szerszym niż „zjazd z drogi publicznej”.

Zjazd jest pojęciem zdefiniowanym w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1376 ze zm.), zwanej dalej: u.d.p., zgodnie z którym jest to „połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.

Budowa zjazdu pozwala więc właścicielowi nieruchomości na praktyczne skonsumowanie przysługującego mu prawa dostępu do drogi publicznej.

Zgodnie z art. 29 u.d.p., utrzymanie, budowa lub przebudowa zjazdu należy do właścicieli lub użytkowników posesji przyległych do drogi publicznej, które są obsługiwane przez ten zjazd. Wyjątek stanowi przebudowa zjazdu wymuszona przy rozbudowie lub przebudowie drogi. Wtedy obowiązek dostosowania istniejącego zjazdu do nowych parametrów drogi spoczywa na zarządcy drogi.

Należy jednak odróżnić zjazd o charakterze faktycznym (istniejący bez uzyskania zezwolenia na jego lokalizację i budowę) od zjazdu o charakterze prawnym, tj. gdy właściciel działki uzyskał zgodę właściwego zarządcy drogi na jego lokalizację, a następnie zgodę na jego budowę. Obowiązek uzyskania zgody na lokalizację zjazdu z drogi publicznej, a następnie na jego budowę wynika z art. 29 ust. 3 u.d.p. (por. wyrok NSA z 28.03.2017 r., sygn. akt II OSK 1959/15)”. Sama faktyczna możliwość zjeżdżania z drogi w jakimś miejscu nie powoduje powstania (nawet jako samowola budowlana) zjazdu rozumianego jako obiekt budowlany, tak samo jak przejeżdżanie przez nieruchomość nie powoduje, że powstaje droga.

Jak wskazano wyżej, działka ___ w stanie istniejącym nie posiadała zjazdu - przy czym podkreślić należy, że żaden z Reprezentantów nie przedstawił dokumentów, które mogłyby podważyć twierdzenia Pełnomocnika zarządcy drogi w tym zakresie.

Fakt, że ww. nieruchomość nie posiadała legalnego zjazdu oznacza, że w wyniku wydzielenia działki o nr. ___, w ramach budowy drogi gminnej, zarządca drogi nie miał obowiązku wykonania zjazdu na teren tej działki.

W tym miejscu wypada wyjaśnić, że żaden przepis prawa nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zapewnienia właścicielom działek położonych przy drodze dostępu do drogi publicznej na dotychczasowych warunkach lub w sposób zgodny z ich żądaniami. Zgodnie bowiem z prawem (art. 5 ust. 1 pkt 9 Pr. bud.) „należy zapewnić właścicielom działek położonych przy drodze (tylko albo aż) dostęp do drogi publicznej” (por. wyrok NSA z 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12). Samo powoływanie się na brak bezpośredniego wjazdu na projektowaną drogę nie może stanowić wykazania naruszenia interesu prawnego skarżącej strony, albowiem z jakiegokolwiek normy obowiązującego prawa nie wynika, aby zapewnienie dostępu do drogi publicznej miało polegać na dostępie do drogi w konkretny sposób, zgodny z oczekiwaniami stron (por. wyrok NSA z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13). Brak jest bowiem przepisu prawa, który nakazywałby zapewnienie określonego charakteru dostępu do drogi publicznej, bądź

projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (por. wyrok WSA w Warszawie z 5.01.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1732/09; wyrok WSA w Warszawie z 19.01.2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 16/20, wyrok NSA z 9.08.2010 r., sygn. akt II OSK 875/10).

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Zatem wszelkie zarzuty skarżącego oparte jedynie na polemice ze stanowiskiem zarządcy drogi, a nie na konkretnej podstawie prawnej, nie mogą zostać uwzględnione.

W analizowanym przypadku na inwestorze ciążył jedynie obowiązek niepozbawiania nieruchomości powstałej w wyniku podziału dostępu do drogi publicznej - czego nie uczynił. Zawarte w odwołaniu stwierdzenie, że w projekcie budowlanym działka nr ___ została oddzielona od nowoprojektowanej ulicy „głębokim rowem” nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji budowlanej. Jak wykazał Pełnomocnik zarządcy drogi, przyjęte rozwiązania projektowe nie uniemożliwiają właścicielowi nieruchomości wykonania zjazdu na drogę publiczną - właściciel nieruchomości, w zależności od planowanego przez siebie zagospodarowania działki ___, ma możliwość wystąpienia do zarządcy drogi o decyzję lokalizacyjną na zjazd z ul. Nowoprojektowanej (po jej wybudowaniu) lub możliwość ustanowienia służebności przejazdu przez działkę nr 60 na ul. Kaliską.

Ponadto zauważyć należy, że decyzja PMP narzuca na inwestora obowiązek realizacji inwestycji zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa oraz z poszanowaniem interesów osób trzecich wynikających z Pr. bud. (por. pkt IV.9. decyzji). W ocenie organu II instancji decyzja PMP czyni w ten sposób zadość wymaganiom art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy.

Odnosząc się do przywołanej przez Odwołującego kwestii obsługi komunikacyjnej przewidzianej w MPZP należy wskazać, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Oznacza to, że w przypadku realizacji drogi na podstawie przepisów specustawy ani zarządca drogi, ani organy wydające decyzję w ww. sprawie nie mają obowiązku uwzględniania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

IV.

Odnosząc się do podniesionego przez Reprezentanta zarzutu naruszenia art. 107 § 2 i art. 7 k.p.a. w zw. z art. 17 specustawy poprzez nadanie decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności bez wystarczającego uzasadnienia i uwzględnienia specyfiki sprawy należy na wstępie zauważyć, że przywołany przepis art. 107 § 2 brzmi: „Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja”.

Reprezentant nie wskazuje, jakich składników, określonych przepisami szczególnymi, nie zawiera jego zdaniem decyzja PMP. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, organ

I Instancji zawarł w zaskarżonym rozstrzygnięciu wszystkie elementy wymagane na podstawie przepisów specustawy. Zarzut naruszenia tego przepisu jest więc niezrozumiały, zwłaszcza w podanym przez Reprezentanta kontekście art. 7 k.p.a. w zw. z art. 17 specustawy.

Art 7 k.p.a. dotyczy bowiem zasady prawdy obiektywnej oraz zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, natomiast art. 17 ust. 1 specustawy stanowi, że właściwy organ nadaje decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym.

W tym miejscu należy jeszcze zwrócić uwagę na art. 11c specustawy, który wskazuje, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Należy też zauważyć, że zgodnie z art. 108 k.p.a. rygor "może być nadany", co nie oznacza obowiązku nadania decyzji tego rygoru. Przepis art. 17 ust. 1 specustawy jest natomiast sformułowany inaczej - „Wojewoda (...) albo starosta (...) nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi” - a więc nadanie rygoru nie zależy w tym przypadku od uznania administracyjnego. Jeżeli istnieją przesłanki określone w art. 17 specustawy, wówczas organ obowiązany jest nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Treść art. 17 ust. 1 specustawy wskazuje więc, że dla decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ustawodawca celowo wprowadził odrębne (inne od opisanych w k.p.a.) przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie (por. np. wyrok NSA z 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13; czy wyrok WSA w Poznaniu z 26.11.2015 r., sygn. akt IV SA/Po 352/15), literalna wykładania przepisu art. 17 ust. 1 specustawy wskazuje, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest obligatoryjne, jeżeli zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Jeżeli wnioskodawca wskaże na interes społeczny polegający np. na ochronie życia i zdrowia ludzkiego poprzez poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, lub na własny interes polegający na konieczności wybudowania drogi w określonym terminie ze względu na sposób finansowania inwestycji, a organ I Instancji uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje jasnych

podstaw kontroli takiego rozstrzygnięcia. Z tego faktu nie można jednak czynić zarzutu organom, a tylko ustawodawcy (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 8.11.2012 r., sygn. akt II SA/Rz 740/11).

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

W analizowanej sprawie zarządca drogi powołał się na interes społeczny i gospodarczy polegający m.in. na poprawie bezpieczeństwa oraz warunków ruchu drogowego i jego płynności, jak również na pozyskaniu dofinansowania inwestycji. Organ I instancji uznał te przesłanki za wystarczające do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, czemu dał wyraz w uzasadnieniu decyzji. W ocenie organu II instancji brak jest podstaw prawnych do negowania takiego rozstrzygnięcia.

V.

Odnosnie wniesionego przez Reprezentanta zarzutu wydania decyzji z naruszeniem art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy należy przede wszystkim wskazać, że ww. przepis specustawy stanowi, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz obronności państwa.

Punkt III. na stronie 3. decyzji PMP zawiera warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, w tym obowiązek uwzględnienia warunków wynikających z decyzji Prezydenta Miasta Poznania z 16.12.2016 r. (znak: OS-V.6220.90.2016) o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, z przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz z opinii Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 22.03.2021 r. (nr MKZ-VII.4125.2.2021).

Reprezentant nie wskazał, na czym opiera twierdzenie o „zdawkowym i ogólnikowym” charakterze tych ustaleń i w jaki sposób wiąże ten fakt z zarzutem naruszenia art. 107 § 3 k.p.a., który stanowi: „Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa”. Wskazać bowiem należy, że punkt III. znajduje się w osnowie decyzji (czyli części, w której wyrażona jest wola organu administracji publicznej załatwiającego sprawę), natomiast elementy wskazane w art. 107 § 3 k.p.a. znajdują się w uzasadnieniu decyzji (strony 11÷26).

Reprezentant nie wskazał także, w jaki konkretny sposób treść ustaleń zawartych w decyzji

PMP uniemożliwia mu „właściwe zapoznanie się z motywami działania organu I instancji, zrozumienie tych motywów, a w rezultacie ustosunkowanie się do nich w rzeczowy i wyczerpujący sposób”, co uniemożliwia odniesienie się do powyższego zarzutu.

Odnosnie zarzutu nie wzięcia pod uwagę faktu trwającej inwestycji deweloperskiej polegającej na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego na działce nr ____ (powstałej w wyniku podziału działki ____) należy stwierdzić, że zarówno z treści decyzji, jak i z rysunku projektu zagospodarowania terenu zawartego w projekcie budowlanym wynika, że inwestycja drogowa obejmuje realizację zjazdu z działki ____ na ulicę Polanka. Zaprojektowano także chodnik wraz z dojazdami do ww. budynku mieszkalnego wielorodzinnego od strony nowoprojektowanej ulicy. Biorąc pod uwagę powyższy fakt, jak również wyjaśnienia zawarte w piśmie Pełnomocnika zarządcy drogi z 6.10.2021 r. oraz załączone do tego pisma kopie korespondencji dotyczącej ww. inwestycji deweloperskiej, powyższy zarzut należy uznać za nieuzasadniony i niezrozumiały.

VI.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535.). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.), a ponadto zawierać:

1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;

- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu (rys. 1.1), ukazująca linie rozgraniczające teren,
- 2.1) Elementy projektu budowlanego,
- 2.2) Tom VIII Obiekty inżynierskie - Budowa schodów i pochylni w ul. Kórnickiej.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Tomasz Szadzik, SAFEGE S.A.S. Oddział w Polsce Biuro Regionalne w Poznaniu, Złotniki, ul. Kobaltowa 6, 62-002 Suchy Las (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 2 egz. wraz z załącznikami),
- 3) _____
- 4) _____,
- 5) aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu dla miasta Poznania, plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) ZGiKM GEOPOZ (ePUAP, bez załączników),
- 3) RDOŚ w Poznaniu (ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 854 12 91, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;

st. spec. Barbara Jerzak, tel. 61 854 13 07, e-mail: bjerzak@poznan.uw.gov.pl.

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00; wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak